

drift. Ankestyrelsen kan nu pålægge kommunerne at sætte konkrete indsatser i værk over for et barn. Tallene i anbringelsesstatistikken viser, at der er sket en voldsom stigning i Ankestyrelsens brug af denne egen drift-kompetence: I dag har Ankestyrelsen i 17 pct. af sagerne taget sagen op af egen drift.

For det tredje handler en god indsats om, at sagsbehandlerne rent fagligt er klædt på til at håndtere sager om vold og overgreb mod børn. Der er kommunalreformen noget af det bedste, der er sket for børneområdet i lang tid. Vi får større, fagligt mere kompetente kommuner, der har kapacitet til at håndtere de mere komplekse problemer som f.eks. sager om vold mod børn.

Jeg har hørt socialrådgivere i de små kommuner tale om, hvor meget de glæder sig til kommunesammenlægningen, for lige nu sidder de med alt fra kontanthjælpssager til handicapsager og børnesager, og når der opstår en sag om vold mod børn, kan det godt være, at de mangler den faglige kompetence til at håndtere det korrekt, og de har så sjældent nogen at sparre med. I større kommuner vil der være mulighed for en faglig specialisering, så man netop kan håndtere de her sager, og når det bliver så kompliceret, at kommunen har problemer med selv at kunne finde frem til en løsning, så får vi med kommunalreformen også VISO, hvor kommunen kan få rådgivning om den rigtige indsats.

Ud over at være generelt fagligt kompetente er det også vigtigt, at sagsbehandlerne i kommunerne har konkret viden om vold mod børn, hvordan man opdager det, og hvordan man bedst tackler det. I forbindelse med anbringelsesreformen har vi sat mange midler af til generel efteruddannelse af sagsbehandlerne, herunder også til længerevarende uddannelser på f.eks. diplomniveau. Hermed kan de sagsbehandlere, som måtte ønske det, opkvalificere sig, hvad angår udsatte børn, og det er tiltrængt. Det er planen, at de første diplomuddannelser bliver udbudt i 2007. Samtidig er der også sat midler af til et kursus-katalog, hvor der skal udbydes kurser målrettet forskellige problemstillinger. Et af de emner, der vil blive udbudt kurser i, er vold og overgreb mod børn, og det vil blive målrettet sagsbehandlere og personale på anbringelsesstederne, som netop har med børnene at gøre i det daglige.

For det fjerde er det vigtigt, at vi sætter ind for at forebygge, at volden overhovedet finder sted. Her har vi bl.a. sat forsøg i gang med forberedende forældrekurser under overskriften

»Klar til barn«, som skal forberede kommende forældre fra socialt udsatte grupper på forældrerollen. Kurserne skal være med til at forebygge, at forældre fra socialt udsatte grupper griber til vold over for deres børn.

En af de grupper, som vi ved er særligt udsat for vold, er de ca. 2.000 børn, der hvert år kommer på krisecenter med deres mødre. De har stort set alle overværet vold mod deres mor, og mange af dem har selv været udsat for vold. Her er brug for en særlig indsats. Et problem i den forbindelse er, at alt for mange kvinder ender med at flytte tilbage til den voldelige mand, når de forlader kvindekrisecenteret. De gør det, fordi de simpelt hen ikke kan overskue andre muligheder, og ofte ender de i ny vold. Derfor har vi netop i fællesskab i satspuljen afsat 40 mio. kr. over 4 år til krisecentrene. Midlerne skal især bruges på at hjælpe kvinderne og børnene i udslusningen fra krisecenteret, så de også får støtte, efter de har forladt krisecenteret. Det kan være psykologisk behandling af både børn og mødre, samtalegrupper, rådgivning, eller hvad der nu er brug for.

KL 10.20

Et andet initiativ, som vi har givet penge til via satspuljen, er et projekt til behandling af de mænd, der udøver volden. Mange voldelige mænd vil på et eller andet tidspunkt komme til et punkt, hvor de er modtagelige for hjælp, og så skal der være et behandlingstilbud til dem. Nu udvider vi med yderligere bevillinger denne kapacitet, sådan at der er adgang til behandling over hele landet. Det skal ikke være geografiske afstande, der er skyld i, at voldelige mænd ikke tager mod tilbud om behandling.

Endelig vil jeg gerne nævne, at der er indført lov hjemmel til at fjerne den voldelige part fra hjemmet ved politiets hjælp. Det er den såkaldte Østrigmodel, som gør op med, at det altid er kvinden og børnene, der må forlade hjemmet og etablere sig et nyt sted.

Vold og overgreb mod børn er et stort problem, og det er et problem, vi til stadighed må kæmpe for at mindske. Men som nævnt sætter vi ind på rigtig mange fronter for at forebygge og sikre en hurtig og faglig korrekt behandling af sager om vold mod børn. Vi har strammet op på lovgivningen, vi har sat midler af til kampagner, efteruddannelse, krisecentre og behandling af både ofre og voldelige mænd. Og så kontrollerer vi kommunerne langt mere. Der vil hvert år blive gennemført praksisundersøgelser, og anbringelsesstatistikken vil løbende give os data